

Text: Barbro Börjesson
Foto: Carina Lagerstedt

SPÅRTRÄNING

MIN HUND SPÅRAR ÅT FEL HÅLL!

Efter att ha fått ta del av en jägares undran över hundens val av spårriktning fortsätter BB-gruppen på temat ”spår” från förra numret av tidningen. Det kom följande brevfråga till oss:

– Jag håller på att jaga in min lilla drevertik och har stött på ett problem som jag inte haft med någon av mina tidigare hundar. Hon söker ut fint och tar an löporna bra, men tyvärr inte alltid åt rätt håll. Jag har tidigare haft drevrar som också haft tendenser till detta som unghundar, men vänt åt rätt håll efter att de upptäckt sitt

misstag. Men den här hunden verkar kunna gå hur långt som helt åt fel håll. Hon skallar i början men skallet blir glesare och glesare och till sist går hon tyst. Så på något sätt tycker man att hon verkar förstå att spåret är åt fel håll, men trots det vänder hon inte. Det är rätt frustrerande och jag undrar om det finns något sätt jag kan träna för att hon ska ta an spåret åt rätt håll? Jag undrar också vad det kan bero på att hon fortsätter att gå i fel riktning när hon ändå verkar fatta att spåret inte ger henne något?

Det är två viktiga frågor som säkert flera

har funderat över och jag ska börja med att förklara orsaken till att hundar ibland väljer att gå bakspår.

Hundar, säkert även andra arter, väljer vanligtvis spårriktning beroende på sin motivation. Den hund som vill hitta eller nå fram till något väljer sårets riktning framåt. Men om hundens motivation är att till exempel återförenas med ägaren eller ta sig hem väljer den att bakspåra. Det är helt enkelt en medfödd förmåga hos våra hundar att kunna analysera i vilken riktning ett spår går.

En jakthund uppskattar sällan konstlade spårslut, men om relationen är god kan husse bli en positiv upplevelse.

Olika mentala egenskaper kan påverka en individs förmåga att göra rätt val. En hund som exempelvis har ett extra högt temperament kan bli alltför ivrig när den träffar på ett spår och tar sig därför inte alltid tid att analysera spårriktningen. Har den sedan väl kommit igång att spåra kan den fortsätta som "av bara farten". En ung hund kan också försvra sig i början av sin karriär, men när den fått rutin för sin uppgift brukar det rätta till sig. Precis så som brevskrivaren uppger att hans tidigare drevrvar gjort.

Hundar som har en alltför hög stressnivå råkar lätt ut för att ta fel spårutgång eftersom de har problem att koncentrera sig. Den som är medveten om sin hunds stressproblem kan påverka hunden att lugna sig genom att göra rätt förberedelser innan hunden släpps. Sättet att göra det måste anpassas till hunden och därför måste var och en finna rätt hantering för sin hund. Det finns jakthundar som har så stor jaktlust att bytet har underordnad betydelse. Dessa hundar löper också risk att välja bakspår eftersom spårningen har högre

prioritet än att finna något. Vi möter ibland den typen av jakthund på testbanan och det som är typiskt för dem är att så snart ett byte är stilla eller dolt fortsätter de ut i jakt efter till synes vad som helst.

Jag vill råda brevskrivaren att under en tid inte släppa sin drevvertik fri i jaktmarken, utan istället ge henne tid för planerad träning. Du kan kontrollera om hon lär sig att ta spåret i rätt riktning om hon förhindras att spåra åt fel håll. Det bästa är om du kan utnyttja tillfällena när du sett djur i terrängen och vet i vilken riktning det har rört sig. Gå då med hunden i lina mot spåret snett bakifrån för att i början av träningen bjuda på rätt riktning. Efterhand som hunden lyckas göra rätt analys ökar du ut vinkeln för att till sist fresta med bakspår.

Om hunden väljer bakspår låter du den gå cirka tio meter, stå tyst kvar för att hunden på egen hand ska upptäcka misstaget och vända. När den vänder följer du med, alternativt släpper den. Du kan undvika att stoppa hunden för att löskoppla den om du

lägger linan genom halsbandet så att den löper loss när du släpper ena änden.

I förra numret av tidningen beskrev jag hur man kan starta spårträning av valpar och unga orutinerade hundar. Mitt tips är att ta upp den modellen en tid för att få kontinuitet i träningen. Artikeln finns också på hemsidan 4lättasteg.se. Lägg ut spår med klöv eller skinn som punktvis droppas i spåret. "Punkterna" gör att det blir lättare att känna skillnad på spårets riktning än om något släpas i spåret.

Om hunden nonchalerar klöven/skinnet i spårslutet bör du välja något du vet att hunden tycker om. Kanske husse sitter gömd bakom ett buskage? Eller kanske matskålen blir spårslut en tid? Spårets längd är inte så viktig och inte heller liggtiden, men det kan vara idé att variera den för att se om en viss liggtid påverkar hundens arbetssätt.

Som vid all problemlösning gäller det att hunden får lyckas många gånger i följd och med den här träningsmodellen kan hunden få möjlighet till flera spårupptag efter varandra under en och samma dag. Lycka till. ■